

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 22. apríla 2010*

Vo veciach T-274/08 a T-275/08,

Talianska republika, v zastúpení: S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Jimeno Fernández a P. Rossi, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorých predmetom je vo veci T-274/08 návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2008/396/ES z 30. apríla 2008 o vyrovnaní účtov platobných agentúr členských štátov, ktoré sa týkajú výdavkov financovaných z Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) za finančný rok 2007 (Ú. v. EÚ L 139, s. 33) v rozsahu, v akom zahŕňa úroky zo súm, ktoré majú byť uhradené z rozpočtu Talianska podľa článku 32 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1) a vo veci T-275/08 návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2008/394/ES z 30. apríla 2008 o schválení účtovných závierok určitých platobných agentúr v Nemecku, Taliansku a Slovenskej republike týkajúcich sa výdavkov financovaných zo Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) za rozpočtový rok 2006 (Ú. v. EÚ L 139, s. 22) v rozsahu, v akom zahŕňa úroky zo súm, ktoré majú byť uhradené z rozpočtu Talianska podľa článku 32 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia M. Prek (spravodajca) a V. M. Ciucă,
tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. novembra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

Právna úprava týkajúca sa financovania spoločnej poľnohospodárskej politiky

- 1 Základnú právnu úpravu týkajúcu sa financovania spoločnej poľnohospodárskej politiky tvorí, čo sa týka výdavkov uskutočnených od 1. januára 2007, nariadenie Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1, ďalej len „základné nariadenie“).
- 2 Podľa článku 49 základného nariadenia:

„[Základné nariadenie] sa uplatňuje od 1. januára 2007...

Od 16. októbra 2006 sa však budú uplatňovať tieto ustanovenia:

— ...

— článok 32 pre prípady oznámené podľa článku 3 nariadenia (EHS) č. 595/91 a ktoré sa ešte celkom nevymohli k 16. októbru 2006,

— ...“

3 Odôvodnenie č. 25 základného nariadenia znie takto:

„Na ochranu finančných záujmov rozpočtu Spoločenstva je potrebné, aby členské štáty prijali opatrenia s cieľom ubezpečiť sa o tom, že operácie financované fondmi sa skutočne vykonali a správne realizovali. Tiež je potrebné, aby členské štáty predchádzali všetkým nezrovnalostiam spôsobeným prijímateľmi a účinne ich riešili.“

4 Odôvodnenie č. 26 základného nariadenia uvádza:

„V prípade spätného získavania čiastok vyplatených EPZF mali by sa tieto čiastky vrátiť fondu, pokiaľ nie sú v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a keď na ne neexistuje žiadne oprávnenie. Je potrebné vytvoriť systém finančnej zodpovednosti, pokiaľ boli spôsobené nezrovnalosti a čiastka sa vymáhaním nezískala v plnej výške. Na tento účel je potrebné ustanoviť postup umožňujúci Komisii chrániť záujmy rozpočtu Spoločenstva rozhodnutím odpočítať z účtu daného členského štátu časť čiastok, ktoré sa stratili z dôvodu nezrovnalostí a ktoré sa nevymohli v primeranej lehote. V určitých prípadoch nedbanlivosti členského štátu by malo byť odôvodnené odpočítať danému členskému štátu plnú čiastku. Pokiaľ sa však dodržali povinnosti,

ktoré patria členským štátom na základe ich vnútorných postupov, je vhodné spravodlivo rozdeliť finančnú záťaž medzi Spoločenstvo a členský štát.“

- 5 Článok 30 ods. 1 základného nariadenia stanovuje, že „do 30. apríla roku nasledujúceho po danom účtovnom období Komisia prijme rozhodnutie o zúčtovaní akreditovaných platobných agentúr... na základe informácií poskytnutých v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. c) bodom iii)“.
- 6 Podľa článku 8 ods. 1 písm. c) bodu iii) základného nariadenia členské štáty zasielajú Európskej komisii, pokiaľ ide o plnenia súvisiace s finančnými operáciami Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF), „ročné účtovné závierky akreditovaných platobných agentúr, doplnené o vyhlásenie o vierohodnosti, podpísané osobou splnomocnenou za akreditovanú platobnú agentúru, doplnené o informácie potrebné na ich previerku, ako aj o certifikačnú správu vypracovanú certifikačným orgánom“.
- 7 Podľa článku 32 ods. 1 základného nariadenia „čiasťky vymožené následkom nezrovnalostí alebo nedbanlivosti a úroky s nimi spojené sú prevedené platobným agentúram a nimi pripísané ako príjem pridelený EPZF k mesiacu ich reálneho prijatia“.
- 8 Podľa článku 32 ods. 3 základného nariadenia pri príležitosti predloženia ročnej účtovnej závierky, uvedenej v článku 8 ods. 1 písm. c) bode iii), členské štáty odovzdávajú Komisii súhrnnú správu o vymáhacích konaniach začatých na základe nezrovnalostí a zároveň poskytnú rozpis čiastok ešte nevymáhaných správnym alebo súdnym konaním podľa jednotlivých administratívnych a/alebo súdnych konaní a podľa jednotlivých rokov prvého správneho alebo súdneho zistenia nezrovnalostí.

9 V súlade s článkom 32 ods. 4 základného nariadenia:

„... Komisia [môže] rozhodnúť o pripísaní čiastok, ktoré sa ešte majú získať späť, na ťarchu členského štátu:

- a) ak členský štát nezačal všetky správne alebo súdne konania stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi a právnymi predpismi Spoločenstva s cieľom vymôcť čiastky v roku, ktorý nasleduje po prvom správnom alebo súdnom zistení;

- b) ak sa neuskutočnilo prvé správne alebo súdne zistenie alebo je konanie oneskorené tak, že by mohlo ohroziť vymoženie čiastok, alebo ak nezrovnalosť nebola zahrnutá do súhrnnej správy... v roku prvého správneho alebo súdneho zistenia.“

10 Článok 32 ods. 5 základného nariadenia:

„Pokiaľ sa vymáhanie nevykonalo v lehote štyroch rokov od dátumu prvého správneho [alebo — *neoficiálny preklad*] súdneho zistenia alebo ôsmich rokov, ak je vymáhanie predmetom konania pred vnútroštátnymi súdmi, finančné dôsledky nevykonaného vymáhania znáša vo výške 50 % daný členský štát a vo výške 50 % rozpočet Spoločenstva.“

Dotknutý členský štát uvedie oddelene v súhrnnej správe uvedenej v prvom pododseku odseku 3 čiastky nevykonalé v lehote ustanovenej v prvom pododseku tohto odseku.

Rozdelenie finančného zaťaženia vzniknutého následkom nevykonaného vymáhania podľa prvého pododseku sa netýka povinnosti príslušného členského štátu pokračovať vo vymáhacích konaniach uplatnením článku 9 ods. 1 tohto nariadenia. 50 % takto vymožených čiastok sa pripíše EPZF po tom, čo sa uplatnilo odpísanie ustanovené v odseku 2 tohto článku.

Ak sa v rámci vymáhacieho konania správnym alebo súdnym aktom konečného charakteru zistí, že nedošlo k žiadnej nezrovnalosti, členský štát nahlási EPZF ako výdavok finančné zaťaženie, ktoré znáša podľa prvého pododseku.

Ak sa však z dôvodov, ktoré nemožno pripísať dotknutému členskému štátu, nemohlo uskutočniť vymáhanie v lehotách uvedených v prvom pododseku tohto článku a suma, ktorá sa má získať späť, je vyššia ako 1 milión EUR, Komisia môže na žiadosť členského štátu predĺžiť tieto lehoty najviac o 50 % počiatočných lehôt.“

- 11 V súlade s článkom 6 nariadenia Komisie (ES) č. 885/2006 z 21. júna 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania [základného nariadenia], pokiaľ ide o akreditáciu platobných agentúr a iných orgánov a zúčtovania EPZF a EPFRV (Ú. v. EÚ L 171, s. 90), „ročné uzávierky uvedené v článku 8 ods. 1 písm. c) bode iii) [základného nariadenia] zahrnujú... tabuľku súm, ktoré treba vymáhať v prípade ukončenia výkonu, podľa vzoru stanoveného v prílohe III“.

Právna úprava týkajúca sa všeobecného rozpočtu Európskeho spoločenstva

- 12 V súlade s článkom 71 ods. 4 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie“), „podmienky splatnosti úroku z omeškania platby spoločenstvám sú ustanovené vo vykonávacích predpisoch“.
- 13 Podľa článku 86 ods. 1 nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie [rozpočtového nariadenia] (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145), „bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek osobitné ustanovenia vyplývajúce z uplatňovania odvetvových pravidiel, každá pohľadávka, ktorá nebola uhradená... musí prinášať úroky...“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 14 Na účely certifikácie za finančné roky 2006 a 2007 niektorých talianskych platobných agentúr, najmä Agenzia per le erogazioni in agricoltura (AGEA, Agentúra na poskytovanie pomoci v poľnohospodárskom odvetví), v súlade s článkom 30 základného nariadenia a s cieľom poskytnúť Komisii informácie, o ktoré ich žiadala, sa od 27. do 30. novembra 2007 v Taliansku uskutočnila kontrola zástupcov generálneho riaditeľstva Komisie (GR) pre poľnohospodárstvo. Cieľom tejto kontroly bolo určiť informácie, ktoré majú byť zaslané Komisii, pokiaľ ide o čiastky týkajúce sa nezrovnalostí, z dôvodu ktorých bolo začaté vymáhacie konanie.
- 15 Listom z 1. februára 2008 AGEA zaslala Komisii súhrnnú správu o vymáhacích konaniach, ktoré začala v nadväznosti na nezrovnalosti, spolu s vysvetleniami, v ktorých uviedla, že „si ponecháva právo prijať akékoľvek opatrenia na ochranu finančných

záujmov Talianska na náhradu súm, ktoré sa po uplatnení kritérií stanovených na výpočet úrokov ukázu ako neoprávnené, tak ako úroky, ktoré požaduje Spoločenstvo“.

- 16 Komisia 28. marca 2008 (vec T-274/08) a 22. apríla 2008 (vec T-275/08) zaslala Talianskej republike nótu, v ktorej uviedla účty platobných agentúr, ktoré možno navrhnúť na vyrovnanie, a spresnila, že čiastky určené na vyrovnanie na základe finančných dôsledkov vyplývajúcich z nevykonalých splatných súm v nadväznosti na nezrovnalosti boli stanovené na základe informácií zaslaných agentúrou AGEA.
- 17 Dňa 30. apríla 2008 Komisia prijala na základe informácií poskytnutých platobnými agentúrami členských štátov rozhodnutie 2008/396/ES o vyrovnaní účtov platobných agentúr členských štátov, ktoré sa týkajú výdavkov financovaných z EPZF za finančný rok 2007 (Ú. v. EÚ L 139, s. 33) (vec T-274/08), ako aj rozhodnutie 2008/394/ES o schválení účtovných závierok určitých platobných agentúr v Nemecku, Taliansku a Slovenskej republike týkajúcich sa výdavkov financovaných zo Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) za rozpočtový rok 2006 (Ú. v. EÚ L 139, s. 22) (vec T-275/08).
- 18 Rozhodnutia 2008/396 a 2008/394 uvádzajú čiastky, ktoré sa majú získať späť od každého členského štátu, alebo, ktoré sa im majú vyplatiť, vrátane čiastok vyplývajúcich z článku 32 ods. 5 základného nariadenia.
- 19 Pokiaľ ide o Taliansku republiku, rozhodnutia 2008/396 a 2008/394 stanovujú zníženie ňou získaných záloh o 114 581 208,51 eura a 99 839 568,22 eura na základe čiastok vymáhateľných z dôvodu nezrovnalostí alebo nedbanlivosti. Tieto čiastky zahŕňajú sumy zodpovedajúce finančným dôsledkom určeným na ťarchu Talianskej republiky podľa článku 32 ods. 5 základného nariadenia po tom, čo čiastky splatné z dôvodu

nezrovnalostí alebo nedbanlivosti neboli vymáhané v lehote štyroch rokov odo dňa prvého správneho alebo súdneho zistenia, alebo v lehote osem rokov, pokiaľ je vymáhanie predmetom žaloby pred vnútroštátnymi súdnymi orgánmi.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 20 Podaniami do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. júla 2008 a zapísanými pod číslami vecí T-274/08 a T-275/08 Talianska republika podala túto žalobu.
- 21 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania v týchto dvoch veciach.
- 22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 25. novembra 2009.
- 23 Po vypočutí účastníkov konania na pojednávaní Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o spojení obidvoch vecí na účely vyhlásenia rozsudku podľa článku 50 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku.
- 24 Talianska republika vo veci T-274/08 navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie 2008/396 v rozsahu, v akom vypočítava úroky zo súm určených na záťaž rozpočtu Talianska za finančný rok 2007 podľa článku 32 ods. 5 základného nariadenia.

- 25 Vo veci T-275/08 Talianska republika navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil rozhodnutie 2008/394 v rozsahu, v akom vypočítava úroky zo súm určených na záťaž rozpočtu Talianska za finančný rok 2006 podľa článku 32 ods. 5 základného nariadenia.
- 26 Komisia vo veciach T-274/08 a T-275/08 navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Právny stav

- 27 Talianska republika na podporu svojej žaloby uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 32 ods. 5 základného nariadenia.

Tvrdenia účastníkov konania

- 28 Talianska republika tvrdí, že Komisia prijala nesprávny výklad článku 32 ods. 5 základného nariadenia. Komisii v podstate vytýka, že na základe tohto ustanovenia od

nej žiadala vyplatiť uvedené čiastky vrátane úrokov, hoci podľa talianskeho práva nie je možné účtovať tieto úroky z dôvodu neexistencie súdneho rozhodnutia.

- 29 Po prvé sa Talianska republika domnieva, že článok 32 ods. 5 základného nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje len na čiastky, a nie na prípadné úroky, ktoré tieto čiastky môžu zapríčiniť. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že toto ustanovenie sa nevzťahuje na vznik úrokov, hoci prvý odsek uvedeného článku úroky výslovne stanovuje. Z toho vyvodzuje, že normotvorca sa snažil uviesť v odseku 1 a v odseku 5 článku 32 základného nariadenia dve rozdielne situácie. Prvý odsek tohto článku odkazuje na situácie, v ktorých vymáhacie konanie bolo skončené a úroky boli od prijímateľov vymožené. Bolo by preto neprijateľné, aby si ich mohol členský štát „navršovať“. Naopak článok 32 ods. 5 základného nariadenia sa týka prebiehajúcich konaní, v rámci ktorých je zahrnutie úrokov neisté, rovnako ako deň, od ktorého začínajú plynúť.
- 30 Talianska republika navyše tvrdí, že v rozsahu, v akom má článok 32 ods. 5 základného nariadenia výnimočnú povahu a je odchýlkou od všeobecnej zásady uvedenej v odseku 1 tohto článku, by sa mal vykladať doslovne s prihliadnutím na skutočnosť, že výraz „úroky“ nie je výslovne uvedený.
- 31 Po druhé sa Talianska republika domnieva, že tento výklad zohľadňuje právnu nemožnosť členského štátu určiť čiastku úrokov, pokiaľ nebola pohľadávka voči príjemcovi fondov súdne konštatovaná v rozsahu, v akom podľa článku 2033 codice civile (taliansky občiansky zákonník) prislúcha súdu určiť základ úroku podľa toho, či príjemca fondov koná v zlej alebo dobrej viere. Talianska republika navyše konštatuje, že skutočnosť, že úroky sa zohľadnili, len ak nie sú splatné čiastky s konečnou platnosťou pripísateľné, lepšie zodpovedá logike článku 32 ods. 5 základného nariadenia,

z ktorého tretieho, štvrtého a piateho pododseku vyplýva, že ide o dočasné paušálne vyrovnanie, na ktoré možno neskôr uplatniť náhradu.

- 32 Po tretie Talianska republika tvrdí, že nikdy, ani implicitne, neprijala kritériá na výpočet uložené Komisiou. Na jednej strane totiž talianska platobná agentúra vždy tvrdila, že pokiaľ vymáhacie konania sú napadnuté pred vnútroštátnymi súdnymi orgánmi, nesmú čiastky splatené členským štátom podľa článku 32 ods. 5 základného nariadenia zahŕňať úroky, a na druhej strane o tom výslovne informovala Komisiu počas konania pred podaním žaloby a vyhradila si právo obrátiť sa na súdy Spoločenstva. Skutočnosť, že platobná agentúra zahrnula pri predložení dokumentov Komisii potrebných na vyrovnanie účtov, úroky do čiastok splatných na základe článku 32 ods. 5 základného nariadenia, nie je relevantná.
- 33 Komisia namieta proti tvrdeniam Talianskej republiky a domnieva sa, že neurobila nesprávny výklad článku 32 ods. 5 základného nariadenia.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 34 V prvom rade treba uviesť, že Talianska republika sa v rámci svojho jediného žalobného dôvodu snaží preukázať, že rozhodnutia 2008/396 a 2008/394 sa musia zrušiť v rozsahu, v akom Komisia zohľadnením úrokov na základe článku 32 ods. 5 základného nariadenia urobila nesprávny výklad tohto ustanovenia. Keďže Komisia uložila Talianskej republike zníženie záloh podľa článku 32 základného nariadenia o 114 581 208,51 eura (vec T-274/08) a 99 839 568,22 eura (vec T-275/08), pričom išlo o zníženia, ktoré zahŕňali čiastky podľa odseku 5 tohto článku, Talianska republika vytýka Komisii, že tieto posledné uvedené čiastky vypočítala s prihliadnutím na úroky.

- 35 Článok 32 základného nariadenia sa vzťahuje na povinnosti členských štátov, pokiaľ ide o vymáhanie čiastok od príjemcov, ktorí sa dopustili nezrovnalostí alebo nedbanlivosti.
- 36 Článok 32 ods. 5 základného nariadenia sa týka osobitných situácií, keď členský štát buď v lehote štyroch rokov odo dňa prvého správneho alebo súdneho zistenia, alebo v lehote ôsmich rokov, pokiaľ je vymáhanie predmetom žaloby pred vnútroštátnymi súdnymi orgánmi, splatné sumy nevymohol. V takýchto situáciách je spresnené, že „finančné dôsledky nevykonaného vymáhania znáša vo výške 50 % daný členský štát a vo výške 50 % rozpočet Spoločenstva“.
- 37 Podľa ustálenej judikatúry je pri výklade ustanovenia práva Spoločenstva potrebné zohľadniť nielen jeho doslovné znenie, ale aj kontext a ciele, ktoré Spoločenstvo sleduje právnou úpravou, ku ktorej toto ustanovenie patrí (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb. s. I-4983, bod 41 a tam citovanú judikatúru, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 2005, Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals/Komisia, T-22/02 a T-23/02, Zb. s. II-4065, bod 47).
- 38 S prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať, či spojenie „finančné dôsledky“ uvedený v článku 32 ods. 5 základného nariadenia sa má chápať tak, že sa vzťahuje len na čiastky, ktoré neboli predmetom vymáhania, alebo že sa vzťahuje tak na tieto čiastky, ako aj na s nimi súvisiace úroky.
- 39 Po prvé sa zdá, že odpoveď na túto otázku možno vyvodiť z doslovného výkladu článku 32 ods. 5 základného nariadenia vzhľadom na jasný význam spojenia „finančné dôsledky“. V tejto súvislosti treba uviesť, že toto spojenie má široký rozsah, keďže pokrýva všetky ťažkosti finančnej povahy súvisiace s nevykonalím neoprávnene

vyplatených čiastok. Medzi tieto čiastky pritom bezpochyby patria úroky, ktoré mali byť vyplatené na základe článku 32 ods. 1 základného nariadenia.

- 40 Po druhé tento doslovný výklad potvrdzuje článok 34 ods. 1 písm. a) základného nariadenia, podľa ktorého „za pridelené príjmy v zmysle článku 18 [rozpočtového] nariadenia sa považujú... čiastky, ktoré majú byť podľa článkov 31, 32 a 33 tohto nariadenia prevedené do rozpočtu Spoločenstva vrátane ich úrokov“.
- 41 Výklad uvedený v bode 39 vyššie je taktiež v súlade so všeobecnou štruktúrou vyrovnania účtov. Článok 32 ods. 5 základného nariadenia treba totiž vykladať s ohľadom na článok 32 ods. 1 uvedeného nariadenia, ktorý je všeobecným rámcom v oblasti vrátenia splatných čiastok Spoločenstvu v dôsledku nezrovnalosti alebo nedbanlivosti vo využívaní fondov. Pokiaľ odsek 5 tohto článku v ničom nemení zásadu vyúčtovania úrokov, ale sa len obmedzuje na rozdelenie finančnej zodpovednosti medzi členským štátom a rozpočtom Spoločenstva v prípade nevyhnutnosti splatných čiastok v primeraných lehotách, istotne z toho vyplýva, že „finančné dôsledky“ uvedené v článku 32 ods. 5 základného nariadenia zahŕňajú najmä hlavné čiastky, ako aj súvisiace úroky.
- 42 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že slovo „úroky“ nie je uvedené v odseku 5 článku 32, čo svedčí o vóli normotvorcu pokryť inú situáciu, ako je tá uvedená v odseku 1 toho istého článku keďže odsek 5 sa vzťahuje len na paušálne a dočasné vyrovnanie, treba ho taktiež zamietnuť. Je nepochybné, že podľa tretieho pododseku uvedeného odseku 5 musí členský štát začať vymáhacie konanie. Z toho nutne vyplýva, že čiastka finančných dôsledkov môže byť prípadne predmetom neskorších opráv. Táto možnosť neskorších opráv sa však týka všetkých finančných dôsledkov vypočítaných na základe článku 32 ods. 5 základného nariadenia, vrátane úrokov súvisiacich s hlavnými čiastkami. Neexistuje teda žiadny rozpor medzi

zohľadnením úrokov na základe finančných dôsledkov uvedených v prvom pododseku článku 32 ods. 5 základného nariadenia a dočasnou povahou tohto vyrovnania.

- 43 Jednotlivé tvrdenia Talianskej republiky založené jednak na skutočnosti, že len článok 32 ods. 1 základného nariadenia výslovne odkazuje na zaúčtovanie úrokov, a jednak na skutočnosti, že článok 32 ods. 5 základného nariadenia predstavuje odchýlku od článku 32 ods. 1, a má sa teda vykladať doslovne s prihliadnutím na skutočnosť, že výraz „úroky“ v ňom nie je výslovne uvedený, treba preto zamietnuť.
- 44 Po tretie z preambuly základného nariadenia a najmä jej odôvodnení č. 25 a 26 vyplýva, že systém spoločnej finančnej zodpovednosti stanovený v článku 32 ods. 5 základného nariadenia má za cieľ ochranu finančných záujmov rozpočtu Spoločenstva tým, že dotknutému členskému štátu pripisuje časť čiastok splatných z dôvodu nezrovnalostí, ktoré sa nevymohli v primeranej lehote. Ako správne zdôrazňuje Komisia, povinnosť vrátiť úroky splatné od okamihu zistenia nezrovnalostí do okamihu skutočného vymoženía dotknutých čiastok má kompenzačnú povahu v rozsahu, v akom sa úroky vzťahujú na ujmu dočasne spôsobenú rozpočtu Spoločenstva z dôvodu neprijatia úveru vyúčtovaného v jeho prospech. Vyňatie úrokov zo sumy, ktorá má byť vymáhaná, a teda zníženie čiastky na záťaž dotknutého členského štátu, je preto nezlučiteľné s ochranou finančných záujmov rozpočtu Spoločenstva, ktorý by v dôsledku toho znášal väčšinu finančných dôsledkov, pretože čiastky splatné z dôvodu nezrovnalostí neboli vymožené v primeranej lehote.
- 45 Po štvrté treba zdôrazniť, že zásada, podľa ktorej sú úroky príslušenstvom hlavnej čiastky a sledujú jej účtovný režim, má všeobecnú platnosť v rámci právnej úpravy týkajúcej sa rozpočtu Spoločenstva, ako o tom svedčí článok 86 ods. 1 nariadenia č. 2342/2002 v spojení s článkom 71 ods. 4 rozpočtového nariadenia, ktorý spresňuje, že „bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek osobitné ustanovenia vyplývajúce z uplatňovania odvetvových pravidiel, každá pohľadávka, ktorá nebola uhradená..., musí prinášať úroky“.

- 46 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, treba teda dospieť k záveru, že Talianska republika nesprávne tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho výkladu článku 32 ods. 5 základného nariadenia, keď na základe tohto ustanovenia započítala úroky do splatných častok.
- 47 Tento záver nemožno spochybníť tvrdením Talianskej republiky, podľa ktorého nemôže uplatniť článok 32 ods. 5 základného nariadenia z dôvodu článku 2033 codice civile, ktorý bráni tomu, aby začiatok plynutia úrokov bol presne stanovený, ak pohľadávka ešte nebola konštatovaná súdom.
- 48 Po prvé takéto odvolanie sa na vnútroštátne právo nie je relevantné, pokiaľ ide o jedinú otázku v rámci týchto žalôb, a to výklad článku 32 ods. 5 základného nariadenia a presnejšie o otázku, či sa úroky na základe tohto ustanovenia zohľadňujú.
- 49 Po druhé je určite správne, že o sporoch týkajúcich sa vymáhania neoprávnene vyplatených častok v zmysle práva Spoločenstva musia v prípade neexistencie ustanovení Spoločenstva rozhodovať vnútroštátne súdy podľa svojho vnútroštátneho práva, a to v medziach stanovených právom Spoločenstva tak, že spôsoby stanovené vnútroštátnym právom nemôžu v praxi znemožniť uplatnenie právnej úpravy Spoločenstva a že vnútroštátna právna úprava sa musí uplatniť nediskriminačne v porovnaní s konaniami, v ktorých sa rozhoduje o rovnakých sporoch vnútroštátneho charakteru (pozri rozsudok Súdného dvora z 13. marca 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a i., C-383/06 až C-385/06, Zb. s. I-1561, body 48 až 50 a tam citovanú judikatúru). Hoci z toho nutne vyplýva, že všetky doplňujúce otázky týkajúce sa vymáhania Talianskou republikou neoprávnene vyplatených častok z rozpočtu Spoločenstva, ktoré ustanovenia Spoločenstva neupravujú, musia byť upravené príslušnými vnútroštátnymi ustanoveniami, nemôže takéto uplatnenie spochybníť zásadu zohľadnenia úrokov podľa článku 32 ods. 5 základného nariadenia.

- 50 Nakoniec po tretie Komisia správne zdôrazňuje, že skutočnosť, že platobná agentúra zahrnula úroky do čiastok, ktoré jej boli oznámené na účely výpočtu súm uvedených v rozhodnutiach 2008/396 a 2008/394, preukazuje, že možno tieto úroky zarátať do súm, ktoré musia členské štáty vrátiť na základe článku 32 ods. 5 základného nariadenia. Navyše treba konštatovať, že Talianska republika neoznámila Komisii čiastku súm splatných podľa článku 32 ods. 5 základného nariadenia, okrem kapitalizovaných úrokov.
- 51 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 32 ods. 5 základného nariadenia, keď usúdila, že sa úroky pri čiastkach splatných členským štátom musia podľa tohto ustanovenia zohľadniť.
- 52 Žaloby preto treba zamietnuť v celom ich rozsahu.

O trovách

- 53 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 54 Keďže Talianska republika nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Veci T-274/08 a T-275/08 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.**
- 2. Žaloby sa zamietajú.**
- 3. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. apríla 2010.

Podpisy